

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Vorbirea

Escelenței Sale, Înaltpreasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit **Ioan Mețianu**, rostită ieri, Duminecă, 13 Octombrie n. în catedrala din Sibiu.

„Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău”. Aceasta este cea mai mare poruncă. Iar a doua asemenea acesteia este: „Să iubești pe deapropoalele tău, ca însuși pe tine”. Întru aceste două porunci să cuprindă toată legea și prorocii. Așa ne spuse Domnul, prin evangelistul Mafeiu.

Dintre multele și bogatele daruri, cu cari a binecuvântat D-zeu pe oameni, la crearea lor, nici unul nu este atât de măreț, de sublim și de folositor, ca și simțul iubirii de D-zeu și de oameni. Simțul dragostei evanghelice.

Acel simț a produs și produce tot ce este măreț, nobil și folositor în lume, începând dela bisericile cele mai pompoase până la cele mai modeste, apoi dela mănăstiri, spitale, azile de tot felul, — dela fonduri și fundațiuni filantropice, — și tot felul de fapte bune, de școli și de institute culturale.

De aceea iată cum o aprețiază și sfântul apostol Pavel zicând: „De ași grăi în limbi îngerești, de ași ști toate tainele, de ași avea toată știința și toată credința, încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt”.

Pentru a cunoaște însă și mai bine puterea cea mare a dragostei, vă voi mai aminti, iubitorilor frați și fii în Domnul, că și însuși prea bunul D-zeu numai din dragoste a făcut lumea aceasta, cu toate bunurile ei, și pe noi oamenii, ca să o stăpânim. Căci El n'a avut lipsă nici de lume, nici de oameni, deoarece tot atât de sfânt și de preamărit era și fără de lume. Tot numai din asemenea dragoste a venit în lume, pentru mântuirea noastră, și Domnul nostru Iisus Christos. De aceea și sfânta sa religieune a întemeiat-o tot numai pe eternul fundament al dragostei evanghelice, zicând: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, din toată inima ta și din tot sufletul tău, și pe deapropoalele tău ca pe tine însuși”.

Și pe noi, iubitorilor frați și fii în Domnul, tot numai simțul dragostei evanghelice ne-a întrunit acum aici, în număr așa mare și frumos, venind unii din depărtare, alții din apropiere, pentru a ne manifesta dragostea noastră evanghelică prin continuarea și dezvoltarea măreței opere a luminării și cultivării poporului nostru, operă inițiată înainte cu 51 de ani de fericitul nostru mitropolit Andrei Baron de Șaguna, ajutat și de fericitul mitropolit al fraților noștri români greco-catolici Alexandru Sterca Șuluțiu, și de alți fruntași ai noștri.

Văzând adevărat acei fericiti mitropoliți, de amintire în veci binecuvântată, că poporul nostru, biserica cea vie a Domnului, din lipsa de

lumină și cultură, lipsă provenită din vitregitatea timpurilor, întimpină multe și mari greutăți, în năzuința lui spre înaintare, greutăți, ce numai prin lumină și cultură să pot paraliza, și mai observând, că asemenea lipsă de lumină și cultură ar putea periclita viitorul și chiar existența poporului nostru: s'au decis să extindă lucrările lor de luminare și cultivarea poporului și pe terenul social, folosit cu frumoase rezultate și de ceilalți compatrioți ai noștri.

Astfel, încă în anul 1861 s'au constituit și s'au organizat într-o societate culturală numită: „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român”. Societate ce ofere tuturor fruntașilor noștri fericita ocaziune, de a-și manifesta dragostea evanghelică către popor, prin conlucrarea la luminare și cultivarea lui cu pe terenul social și economic, și așa a-i asigura un viitor tot mai bun și mai fericit.

Pentru a continua și a desvoltă lucrările acelei opere mărețe, ne-am întrunit și noi aici, în număr așa mare și frumos, veniți din apropiere și din depărtare. Ne-am întrunit la adunarea generală anuală a celei Asociațiuni, pentru a cerceta și examina rezultatul lucrărilor din anul trecut, și a consulta și a combina cele de lucrat în viitor, la ajungerea scopului ce urmărim.

Spre a ne orienta cât mai bine în lucrările noastre viitoare și pentru ca ele să fie însoțite de doritul succes, este de lipsă, iubitorilor frați și fii în Domnul, să ne mai întrebăm la această ocaziune, cum și cât am lucrat, nu numai în anul expirat, dar și în restimpul de 51 de ani, de când există Asociațiunea, și încât ne-am apropiat de scopul ce-l urmărim? Să ne întrebăm, dacă noi fruntașii ne-am arătat din destul dragostea către popor și prin sprijinirea Asociațiunii noastre, să ne întrebăm dacă lucrările Asociațiunii noastre au răsplătit jertfele bănești aduse pe altarul ei de publicul nostru în restimpul celor 51 de ani, și peste tot, dacă am lucrat și noi, cu același zel și stăruință la luminarea poporului nostru, și pe terenul social și economic, precum au lucrat fruntașii celorlalți compatrioți ai noștri la luminarea poporului lor?

Să ne întrebăm, iubitorilor, dat-am și noi poporului nostru, nu averi și bogății trecătoare și nestatornice de cari nici noi nu avem, ci acele statornice și netrecătoare comori ce le numim lumină și cultură, prin cari singure se pot câștiga, în măsură mai mare ori mai mică, trebuincioasele bunuri pământești și fericirea cerească. Și dacă s'ar constata, că am fi făcut aceasta în deplină măsură, atunci să continuăm a lucra și mai departe, cu același zel și stăruință, la ajungerea scopului ce urmărim. Dacă însă s'ar adevăra, că n'am fi lucrat deajuns și cu destulă stăruință, atunci să nu ne mulțămim numai cu vorbiri frumoase, mult ori puțin aplaudate, ci să ne încordăm puterile tot la mai multă activitate,

pentru a suplini ceea ce am fi lăsat, și pentru ca să ne achităm de răspunderea înaintea lui Dumnezeu și a istoriei, care numai după fapte ne judecă.

Trebue să facem aceasta cu atât mai mult, căci precum se știe, în lume decurge de veci o aprigă luptă de existență, nu numai între om și om, ci și între popor și popor, și așa între poporul nostru și celelalte popoare. Luptă ce pe zi ce merge tot mai mult se înăsprește. Luptă ce nu se poartă nici cu sabia, nici cu pușca, sau cu alte asemenea arme, ci numai cu armele minții luminate și cu ale învățăturii. Așa omul ca și poporul neîntrarmat cu asemenea arme, trebue să sucumbe și să ingenuche, față de cel întrarmat și să se dea învins, supus și aservit celui învingător. Deci pentru a nu ajunge și noi cu poporul nostru învinși și aserviti altora, trebue să ne întrarmăm cât mai bine cu aceleași arme ale minții luminate, cum să intramează și alții.

Și cine altul să intrameze și pe poporul nostru cu asemenea arme, de nu noi, fiii lui, noi fruntașii lui de sus până jos, noi a căror soartă e strâns legată de soarta poporului.

Trebue să facem aceasta și pentru că numai lumina și cultura cea adevărată ne învață a iubi pe Dumnezeu și pe deapropoalele, și cea iubire avem a o arăta și prin fapte bune. Numai cea lumină și cultura învață pe plugari a-și lucra mai bine pământul, ca să-i rodească mai mult, numai cea lumină și cultura învață și pe profesioniști, comercianți, industriași și alții să-și conducă mai bine treburile lor, numai cea lumină și cultura a produs și produce tot ce e măreț, bun și folositor și frumos în lume, precum ne spune aceasta în înțeleptul Solomon zicând: învățătura sau înțelepciunea e mai scumpă decât vistierile aurului și ale argintului, căci în dreapta ei ține lungimea zilelor vieții, iar în stânga bogăție și mărire.

De aceea pentru a lucra toți împreună și pe calea însoțirii la opul cel măreț al culturii noastre naționale, ne-am întrunit acum aici. Iar pentru ca lucrările noastre să fie însoțite și de binecuvântarea cerului, am venit mai întâi aici în sfânta biserică să implorăm dela bunul D-zeu binecuvântarea cerească asupra lucrărilor noastre, în folosul bisericii, al neamului și al patriei, ca și prin aceasta să se preamărească Prea sfânt numele Său, în veci. Amin.

Congresul național-bisericesc.

Astăzi, Luni, s'a deschis în catedrală sesiunea ordinară a congresului național-bisericesc al bisericii greco-orientale române din Ungaria și Transilvania, prin Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit **Ioan Mețianu**. A premers serviciul solemn dumnezeesc, oficiat în catedrală prin P. S. Sa, Episcopul **Ioan** al Aradului, cu asistență număroasă, și chemarea Duhului Sfânt. Raport amănunțit aducem în numărul viitor.

Adunarea generală a „Asociațiunii”.

— Raport special. —

Sibiu, 14 Octombrie n.

Cerul s'a îndurat spre noi, și după nenumărate zile cu ploaie, ne-a dat două zile bune și frumoase, pentru a ne putea ține în ționă serbările culturale ale „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român”, care, cum se știe, eri și astăzi și-a ținut adunarea anuală, aici, în Sibiu. Ploile multe din zilele trecute, inundațiile mari de pretutindenea și marea crasă financiară, vor fi fost, de sigur, pricina, că la adunare publicul românesc n'a participat în numărul dorit și așteptat, iar pe frații din regat probabil că evenimentele mari din Balcani li va fi împedecat se iasă parte în număr mai mare la serbările noastre. Cu toate acestea, a fost public destul de număros, care a asistat la scenele frumoase, desfășurate în fața ochilor noștri, în aceste două zile de sărbătoare culturală-națională românească.

Cei ce au sosit încă Sâmbătă la Sibiu, și-au dat întâlnire seara în restaurantul Brote, unde împreună cu sibienii au petrecut câteva ore plăcute, — la o bicoînuită sară de cunoștință. Oaspeții din afară au fost salutați în numele sibienilor prin graiul domnului **Dr. Ilie Ben**, care le-a rostit un câlduros: *bine ați sosit*.

Eri, Duminecă, începutul serbărilor s'a făcut apoi cu serviciul solemn dumnezeesc, oficiat în catedrală, prin însuși Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit **Ioan Mețianu**, asistat de P. C. Lor, Arhimandrit **Dr. Ilarion Pușcariu** și Filaret Masta, Protosinelul **Dr. Eusebia R. Roșca**, de protopresbiterii **Dr. George Popovici**, **Dr. Ioan Stroia** și **Lazar Triteanu**, asesor consistorial, și de diaconii **Dr. Vasile Stan** și **Ioan Gălea**. A cântat coral mixt din Sibiu, condus de dl profesor seminarial **T. Popoviciu**.

După terminarea sfintei liturgii, Escelența Sa, Arhiepiscopul și Mitropolitul **Ioan Mețianu**, a rostit o frumoasă cuvântare, ascultată cu încordată atenție din partea numărosului și alesului public aflat în catedrală, și din care făcea parte și ilustrul domn **Vasile Stroescu**, marele binefăcător al neamului nostru, și Escelența Sa, domnul locotenent mareșal campestru **Nicolau Cerna**, deputat congressional.

Vorbirea Escelenței Sale o publicăm la loc de frunte, în numărul de față.

Escelența Sa, Mitropolitul nostru **Ioan** a fost dus cu procesiune la catedrală (și tot astfel adus la reședință), însoțit fiind de Preasfinții Lor, Episcopii **Ioan I. Papp** al Aradului și **Dr. Miron E. Cristea** al Caransebeșului, cari, pentru a participa la serbările Asociațiunii sosiseră încă Vineri în Sibiu, și de P. C. Lor Arhimandritii **Augustin Hamsea** și **Vasile Mangra** și protosinelul **Roman R. Giorogariu**.

La biserica gr.-cat. română din Sibiu asemenea s'a celebrat serviciul solemn divin, prin olarismul domn canonic **Dr. Vasile Suciu**, vicepresidentul „Asociațiunii”, asistat de domnul **Nicolau Togan**, protopop și preotul **Deac**, din Calvaser. Dl protopop **Togan** a rostit o cuvântare, vorbind despre Barția ca gazetar, și îndemnând publicul se contribuie la fondul gazetărilor români dela noi. S'a adunat o sumă frumoasă spre acest scop.

La orele 11 publicul s'a întrunit apoi în sala festivă a muzeului „Asociațiunii”, care era decorată cu portretul nemuritorului **Gheorghe Barițiu**, fost president al „Asociațiunii”. În sală se află și ilustrul domn **Vasile Stroescu**, și Escelența Sa, locotenentul mareșal campestru **Cerna**. Sosește apoi și Escelența Sa, Arhiepiscopul și Mitropolitul **Ioan Mețianu**, însoțit de Preasfinții Lor, Episcopii **Ioan I. Papp** al Aradului, și **Dr. Miron E. Cristea** al Caransebeșului, de P. C. Lor Arhimandritii **Dr. Ilarion Pușcariu**, **Filaret Masta**, **Augustin Hamsea**, **Vasile Mangra**, și de alți fruntași ai neamului și ai bisericii.

Autoritatea publică e reprezentată prin domnul **Albert Dörr**, primarul orașului Sibiu.

La orele 11 preia domnul Andreiu Bârseanu, presidentul „Asociațiunii”, deschiade adunarea generală, cu un frumos discurs, pe care îl vom publica în întregime. La momentul dat vâul a căzut de pe bust, și publicul a rămas surprins de asemenarea pe care o are bronzul rece cu figura simpatică și cunoscută multor sibiieni a nemuritorului G. Barițiu.

Publicul a acclamat pe sculptorul Späthe, autorul bustului.

Se depun acum omonile: din partea „Academiei Române”, prin presidentul Bârseanu, membru al Academiei, din partea reuiniunii femeilor române din Brașov, prin dl Ioan Lengher, din partea Societății fondului de teatru român, din partea urmașilor lui Barițiu, (fiice, nepoți și nepoate), din partea profesorilor din Blaj, prin profesorul Precup, din partea tinerimii din Cluj, prin Dr. Ost. Russo, din partea Societății Carpați din București, și din partea scoalei de fete din Sibiu prin directorul Dr. Vasile Bolog.

Corul elevelor dela școala de fete a „Asociațiunii” intonează acum cântarea „Eată ziua de serbare”, sub conducerea doarei Delia Olariu, profesoară de cant, apoi cântă corul seminarial, condus de dl profesor T. Popoviciu „Dorul instrăinatu lui”, și cu aceasta serbarea e terminată.

Publicul se îndepărtează adânc impresionat și încântat de frumosul discurs al presidentului A. Bârseanu, cum și de frumoasele cântări, executate cu rară precizie din partea corului seminarial. Cuvinte de laudă s'au rostit și la adresa corului de fete.

La orele 2 d. a. s'a început banchetul în sala dela „Unicum”. Au participat la banchet Preasfințitul Episcop Ioan I. Papp al Aradului și Dr. Miron E. Cristea al Caransebeșului, ilustrul domn Vasile de Stroescu și alte peste o sută de persoane alege.

Obicinutele toast s'au rostit în ordinea următoare: Domnul Andreiu Bârseanu, presidentul „Asociațiunii”, pentru Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Francisc Ios. I., domnul P. Cosma pentru Preasfințitul Arhiepiscop, Ioan și Miron, părintele Episcop Ioan I. Papp pentru conducătorii „Asociațiunii”, Andreiu Bârseanu pentru domnul Stroescu, căruia îi se fac și aici ovatiuni „gomotoase”, părintele Episcop Dr. Miron E. Cristea pentru conducătorii desfrământelor, domnul asesor Nicolau Ivan pentru presa și preoți, iar dl Andreiu Bârseanu pentru artistul Späthe, sculptorul din București, care a făcut bustul lui Barițiu. Banchetul s'a terminat la orele 4 fără un efort.

La orele 4 d. a. s'a ținut ședința festivă a secțiunii științifice literare. Sala festivă a muzeului „Asociațiunii” e îndesată de lume. Majoritatea o formează damele. Domnul prezident A. Bârseanu deschide ședința și dă cuvântul domnului protopresbiter Dr. Ioan Lupas, care vorbește mult și frumos despre Gheorghe Barițiu, scoțind la iveală multe momente nouă și neședite din viața acestui mare inaintaș. Sperăm că interesanta conferința va fi publicată și făcută accesibilă pentru întreg publicul românesc. Domnul Lupas a fost viu acclamat și felicitat.

Domnul prezident Bârseanu mulțamește conferințarului pentru momentele placute pronunțate publicului, care i-a ascultat înțeleptă vorbă cu încordată atențiune, și închide ședința festivă la orele 5 și jumătate.

Sara la orele 8 s'a dat concertul reuniunii rom. de muzică din Sibiu, cu succes splendid.

Domnul Dr. Aurel Cosma propune apoi, ca diferitele comisiuni să fie compuse astfel:

I. Comisiunea pentru examinarea raportului general: Dr. Elie Dăianu, Dr. Amos Francu, Dr. Valer Brăniș, Dr. N. Balan, Dr. Aurel Vlad și Dr. Iuliu Maniu.

II. Comisiunea pentru cenzurarea socotelor și a bugetului: Ioan I. Lăpădatu, Francisc Hossu-Longin, Constantin Pop și Vasile C. Osavad.

III. Comisiunea pentru înscrierea de membri noi: Dr. Ioan Stroe, Dr. Lucian Borcia, Dr. Aurel Crăciunescu, Dr. Nicolae Comșa, Dr. Tiberiu Brediceanu și Dumitru Valou; în fine

IV. Comisiunea de candidare: Lazar Triteanu, Roman R. Giorghiu, protosinel, Emanuel Ungurianu, Dr. Nicolau Onou și Dr. Onisifor Ghibu.

Propuneri au intrat două la comitetul central, — dela Emil Bran și dela George Dobrin, învățător în comitatul Făgărașului. Se predau comisiunii I.

Ședința se închide și publicul e invitat să participe la desvăirea bustului lui Gheorghe Barițiu, așezat în grădina internatului de fete dela școala „Asociațiunii”.

La parte și la acest act solemn Escelența Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Meșianu, cu Preasfințitul Episcop Ioan și Miron, apoi Escelența Sa generalul Cerna, domnul Stroescu și întregul public, care a asistat la adunarea generală a „Asociațiunii” din sala festivă a muzeului.

Inaugurarea bustului s'a făcut după programul următor: A cântat corul seminarial, condus de dl profesor T. Popoviciu,

predica se citește în loc ca să se rostesească?!

Ds, iubite cetitori! greșesc foarte mult toți aceia cari în loc de a rosti predica, o citeau. Inchipuiți-vă: Vocea să trezească sentimente, vocea să edifice, să ridice morală, să îndemne la tot ce e bun pe credincioși, vocea să le atragă atenția asupra cutărui sau cutărui păcat, să-l descopere în toată golăciunea lui, și totodată vocea să descrie cu colorii vii virtuțile, și toate acestea în fața unui auditor dela satel! O pot face aceasta prin cetire? Nu! Inzidar voi fi cât de iscusit în ale cetitului, înzadar voi fi artist în această privință, asupra credincioșilor nostri dela sate numai prin cauzania veche, cetită monoton de cantor, — țărani ca și ei, — poți influența nu și prin o predică cetită de preot.

Unui public ales la o conferință i se poate ceti, te ascultă, te înțelege, te urmărește cu atențiune și interes, având o cultură mai superioară, dar poporului trebuie să-i vorbești așa, ca să te asculte, el vrea să-și audă preotul vorbind, nu c-tind!

Și e și natural! Ca să poți trezi interes față de ceea ce dorești să ajungi prin predică, dacă dorești să-ți duci turma spre câmpul larg al virtuților, — cu un cuvânt, dacă protul prin predică dorește să-și ajungă scopul, trebuie să procedeză astfel, ca munea lui să nu fie zădarnică și fără rost.

Și nimic nu e mai greu decât să convingi pe cineva, să-i transformi modul de auzare și voia de a face! Pe cel ce dorești însă să-l convingi, trebuie să-l ai atent față de scopul ce-l urmărești. Aceasta o ajunge omul prin mijloacele oratoriei, prin predare, exprimare, ținută, gesturi, mimică etc. Cu toate acestea mijloace oratorul își asigură succesul, dacă le va întrebuința corect și la locul lor. Nu o putem zice aceasta însă și despre predicatorul care citește, pentru că îndu-i atenția concentrată asupra șirelor din carte, el nu va putea uza de ele, iar și dacă le întrebuințează, o poate face aceasta într-o măsură foarte disparentă. El trebuie să fie atent la ceea ce a scris altul și astfel voind să facă deodată două lucruri, va gestiona rău, uneori își va rupe gestul drept la mijloc, neputând lega propozițiile prin pronunțarea greșită una de alta, va accentua cuvintele peste cari oratorul trece și din contră va lăsa fără atenție cuvintele pe cari dacă le-ar accentua, toată predarea ar avea alt colorit. Cu un cuvânt, voind să isprăvească deodată două lucruri, amândouă vor fi ridicole.

Mă s'a dat ocazia nu odată să aud predici cetite în cutare sau cutare op de predici, și totodată mi s'a dat ocazia să fac și trista experiență, că mai bine era să-și citit preotul predica în taină numai pentru el, în loc să obosească pe bieții poporeni, cari să uitau la el fără nici un interes și se vedea de pe fața lor că ascultă numai pentru că așa s'au obișnuit și nu din dragoste de a învăța ceva, de a profita ceva din cuvintele frumoase scrise de altul și cetite de preotul lor.

Cu totul altul ar fi tabloul, dacă preotul s'ar fi pregătit și s'ar fi preaurat predica din un bun op de predici, și acomodat împrejurărilor și gradului de pricepere a credincioșilor săi ar fi rostit-o cu înșufletire și dragoste de cauză. Pudea frumoase, adevăratele indiscutabile, asemănările și învățăturile morale, dacă le-ar fi rostit de sigur că n'ar fi rămas fără efect, ca în cazul când ele sunt cetite. O predică, fie ea și mai slabuță în conținut, dar predată bine e mult mai edificatoare, decât alta mai bogată în conținut, dar cetită.

Nu predici lungi, cet te fără duh ne trebuiesc deci nouă celor dela sate, ci cuvântări scurte moralizatoare și predată la înțeles, cu vervă și sentiment. Acestea ne lipsesc. Să nu obosim pe auditori cu ideile, deși bune ale altora — dar pe cari în forma în care ele sunt turnate, ei nu le înțeleg; ci să tindem într'acolo, ca predica să fie sistematică Damnească de Damnească și sărbătoare de sărbătoare, credincioșii să aștepte sfârșitul serviciului divin cu drag și cu dorul vădit de a auzi și asculta pe bunul lor părinte, care le cunoaște necazurile și trebuințele sufletești.

Ce impresie bună face preotul asupra ascultătorilor, atunci când cu o înfățișare senină începe a le vorbi liber într'un mod impunător, o știm toți și știm și aceea, care este efectul produs atunci, când preotul își la cartea și începe a ceti din ea. Mare diferență!

În opurile de predici, cari sunt compuse pentru întreaga obște românească, vor fi desigur cuvinte pe cari în unele ținuturi credincioșii nu le înțeleg. Este destul să pronunți un singur cuvânt neînțeles de auditori, ca să li se oprească atenția asupra lui, și prin urmare să nu mai urmărească cu atenție pe cel ce vorbește.

În opurile de predici, cari sunt compuse pentru întreaga obște românească, vor fi desigur cuvinte pe cari în unele ținuturi credincioșii nu le înțeleg. Este destul să pronunți un singur cuvânt neînțeles de auditori, ca să li se oprească atenția asupra lui, și prin urmare să nu mai urmărească cu atenție pe cel ce vorbește.

Cetindu-mi cineva aceste șire, sunt convins că va întreba ce diferență așa mare poate să fie între predarea liberă și cetitul predicii? și e oare greșală când

Eu deci cetire nu admit! Esecptiionând firește pastoralele și ordinațiunile superiorilor.

Spuneam, că lucrul principal este când dorești să convingi pe cineva despre cele ce spui, să-l ții în atenție față de ceea ce ai spus! Și întreb: o poate face aceasta cel ce citește? Poate el cuprinde cu privirile pe ascultători, când ochii lui sunt ținți asupra șirelor ce urmează?

E prea adevărat, că poporul nu e satisfăcut și mulțumit cu cetitul prediciilor. Am auzit cum un poporean din o comună vecină, după ce a ascultat o cuvântare rostită a zis: „trebuie că părintele nostru nu e așa de învățat ca părintele acesta, căci nu ne spune nici odată lucruri așa frumoase, ci ne tot citește dintr'o carte”. Ocazional l-am întrebat apoi pe părintele care „tot citește dintr'o carte”, că de ce nu își rostește prediciile, ci le citește? Și mare mi-a fost uimirea, când mi-a răspuns: „Doar poporeni ai mai multă încredere în ceea ce aud decât în ceea ce citește din carte, decât în cele spuse de preot”. O părere foarte greșită.

La o parte deci cu carter, când predicăm. Ds, ideile, formele, exemple să luăm din carte, dar să nu o folosim per absolutum. Să învățăm a vorbi, a preda, a pronunța corect, a ne însuși gesturi cuvințioase unui preot, a lua o ținută deamănă a da o expresie senină feții, când vorbim respective predicăm; dar să nu cetim, ci să ne rostim predica, căci vom avea mai frumos efect și rezultat, decât dacă o cetim.

I. Dăncilă.

Dela sate.

Zile de sărbătoare în Reghinul săsesc.

Avem un vis nelămpinit,
Copilul al suferinței,
De jalea lui ne-au răposat
Și moșii și părinții.

O. Goga.

Nu încape îndoială, că viața poporului românesc din timpurile ce se mai vechi s'a bez-t numai pe biserică, și cu cât noi românii vom avea mai multe biserici, cu atât mai mult strategice vom avea în posesiune. O astfel de pozitie am câștigat în ziua de 29 Septembrie n., când s'a predat destinațiunii biserica gr. orientală rom. din Reghinul săsesc (protopresb. Reghinului).

Când un popor suferă de greul zilelor de mănă, și când atmosfera e înnoată de nori gri, cari plutesc amenințatori, providința desăpură îngrijitoare de soartea popoarelor trimite câte un om spre a-i ridica la rangul ce i se cuvine în concertul popoarelor. Așa a fost și cu biserica gr.-or. din Reghin, unde până acum n'a existat decât biserica gr.-cat. română înființată de marele istoric Petru Maior. Cât de departe stăpânii bisericii lui Petru Maior de entecesorul lor, o poate spune publicul din jurul Reghinului. Și pentru că și ortodoxismul s'a câștigat aici o fortareată, providința n'a trimis pe Doamna Ecaterina Vlad, care pătrunse de scopul cel mare care-l urmărește biserica în viața popoarelor, a donat o grădină, ca acolo să se zidească o biserică pentru parhia din Reghin. Ei bine, g-ădina o avem, dar nu erau bani, pentru zidire.

Când actualul asesor consistorial Dl Galacteon Șagău veni ca protopresbiter al Reghinului, află în fondul bisericii numai suma de 72 cruceri. Mereu a crescut însă fondul, din care avea să se zidească noul Sion, mai ales când la glasul familiei or venerabile Dr. Ioan Popescu advocat, Iosif Popescu director de bancă și al protopopului de atunci Șagău, premergând cu exemplul și jertfă din grăd, a sărit în ajutor preoției și învățătorimea tractuală. Gloria de a da biserica în samă tractu u a fost apoi rezervată protopresbiterului actual Vasile Dama. Mult a contribuit și preotul Ioan Vodă din Deda, ostentind din greș, ca decorul să corespundă referințelor din ace t oraș.

Și pentru ca solemnitățile să fie la culme, la dorința tractului Reghin, Escelența Sa Prea banul Mitropolit Ioan Meșianu s'a îndurat a trimite ca mandatar toamă pe acele, care atăta vreme a condus acest tract ca protopresbiter, pe soțul al asesor consistorial Dl Galacteon Șagău, care la sosire a fost întâmpinat cu câștig de publicul românesc din Reghin și jur.

La orele 8 dimineața în ziua de 29 Septembrie n. mișcare neobișnuită se observă pe piața Reghinului; — era șgnaul că nu peste mult o solemnitate deosebită va avea loc, când sunetul cadent și melodios al armonioaselor olopoțe va anunța începerea serviciului.

Mandatarul, încunjurat de preoția tractuală în frunte cu destoinicul protopresbiter, începe actul sfintirii, liturgiei, și la sfârșit rostește cu obicinuita-i oratorie

o vorbire clasică. Serviciul a fost înălțător de inimi, iar răspunsurile au fost excelente executate de corul seminarial „Andrei” din Sibiu sub conducerea abilului profesor seminarial, Dl. Timoteiu Popoviciu. La sfârșitul serviciului, protopresbiterul Vasile Duma a citit un mesaj, la care au luat parte 100 de persoane. Un moment religios am trăit, când am văzut stăția bolnavi neclătiți în credința în sfânta biserică și în viața de dinco de mormânt, ale gând la isvorul tămăduirilor, și pentru prima oară am înțeles din evanghelia pașagiu: „Doamne! om nu am, ca să mă ariunez în loc, căci până la acum, alții s'au jucat de mine”.

Oa la toate solemnitățile a avut și aici o banchetă solemnă în primul hotel (Kapusy) din Reghin, iar la friptură au urmat toastele în modul următor: Mandatarul Gaiacton Șagău pentru Eșel nța Sa Prea bunul nostru M. tropolit; Vasile Duma pentru mandatarul Șagău; Protopresbiterul sâsese: G. dofred Orendi pentru biserica; Dr. Nicolae Bălen pentru protopresbiterul Vasile Duma; Grigorie Nicoră pentru Seibriger Traugot, primarul orășeneș.

Seibriger Traugot a vorbit pentru bună înțelegere între confesiuni.

Protopresbiterul Reichel Aladă a cuvântat pentru Eșel nța S, pe care a avut onorarea a vedea deatâtea ori, și pentru Vasile Duma. Io n Șlaghi pentru reprezentanții confesiunilor. Preotul reform t Radics Băa pentru Dr. Ioan Popescu și Ioan Popescu. Nicolae Giga tot pentru familia Popescu. Preotul Ioan Vodă pentru secul frumos. Ioan Duma pentru profesorul T. Popoviciu și coriști, — și în sfârșit Vasile Duma pentru toți oaspeții, mulțumind publicului pentru bunul sprijin pe care i-l a dat la succesele acestor solemnități. Cu această masă se ridică și publicul părăsește sala.

Coroana solemnităților a pus-o Dl. profesor Timoteiu Popoviciu cu corul său bineînstruit prin programul următor: Marșul cântăreților de C. Porumbescu, Foaie verde de trifoi, și Tot ți-am zis, de T. Popoviciu, Serenada de Marschner; iar „Do na” de T. Popoviciu a sâcerat stătea aplauza, încât a trebuit repetată de 4 ori. Am văzut preoți venerabili, ca Vasile Mateiu din R. p. inf. izbuoind într'un până îndușor. A urmat „Cucule pesna galbenă” și „Toarce lele” de T. Popoviciu; apoi: „Surugul” cânteol comic de V. A. leosandri, pietat de tinăru Dorift Șatev, teol. abs.

Hai în horă, N-î d eptate și Vivan-diera au fost minnat executate, în concertul se sfârșește cu marșul: Dorul înstrăinatului.

A urmat dansul, cu care s'a terminat programul sfîntirii bisericii gr. orientale române din Reghin, de pe el cărei amvon v a răsunat glasul sonor al protopresbiterului actual și al celor cari îi vor urma.

Dede, la 8/X 1912.

Gregoriu Ceantea.

Din protopresbiterate.

Convocare.

Prin aceasta convoc pe preoții din tractul Geo giu la conferința preoțească pe zua de Joi în 12/4 Octombrie a. o. în biserica din Geoagi—Suseni cu următorul

Program:

1. La 8 ore d m'neapă participare în corpore la serviciul divin. Vor servi preoții Ștefan Oancea și Valeriu Gorun, va predica Eftimie Costescu.
2. Deschiderea și constituirea conferinței.
3. Discuție asupra serviciului și predicii.
4. Presentarea rezoluțiilor consistoriale.
4. Tema „Argumentul cosmologic”, de R. Mermezan.
6. Cercuirile conferențiere.
7. Tema: „Cum s'ar putea face cu bun efect educația religioasă morală a credincioșilor noștri și mai ales a elevilor de școală din acele comune bisericăști, în cari nu avem școală confesională”, de Vasile Pașcan.
8. Temă din viața pastorală, de I. Iancu.
9. Un raționiu model, de Eftimie Costescu.
10. Propuneri.
11. Fiecare preot va prezenta raport despre îndeplinirea celor prescrie în „Sfaturi arhiericești” și în circulare consistoriale.
12. Statorirea programei pentru conferința din anul viitor.

Geoagi, 25 Septembrie v. 1912.

Ioan Popoviciu
protopop.

NOUTĂȚI.

Știri războinice. Principele Abdurrahim, fiul fostului sultan, cum se vestește din Constantinopol, a cerut să fie primit în armată. Ziarele turcești provoacă pe toți otomanii în etate de 17 până la 70 de ani, să se grăbească în ajutorul patriei amenințate.

O nouă biografie a regelui Eduard. Din Londra se anunță, că în curând va apărea o voluminoasă biografie a răposatului rege englez Eduard VII. Publicațiunea poartă caracter semi-oficios. Regina văduvă Alexandra se zice că poartă un viu interes pentru scrierea amintirii, care este luorată de lordul Knolly. Lordul a trăit vreme de 40 de ani ca secretar particular al regelui Eduard, și prin urmare cel mai competent a zugrăvi figura răposatului monah.

La arme. Toți lucrătorii bulgari, cari trăiesc ca grădinarii în numeroase orașe și sate din țara noastră, au hotărât să se întoarcă în patrie și să prindă armele în războiul cu Turcia.

Armata Muntenegrului. Păreri sunt diferite despre puterea armată muntene-greană. Se vorbește despre 50.000 de soldați. Ofițerii străini însă, cari cunosc raporturile locale, stabilesc numărul combatanților de estăzi ai Muntenegrului cu cel mult 24 de mii de oameni.

Abstinența în armată. O revoluție importantă s'a adus în congresul antialcoolist, trimis la Salzburg. S'a hotărât adeocă: sool se, ținută a saldză. S'au strădat adeocă: sool și s'au roge a mijloci un ordin, care să oprească militarilor consumarea de alcool în timpul de serviciu; să se oprească mai departe vânzarea de băuturi alcoolice pe teritoriul oșarmelor; datoriile ofițerilor făcute pentru beuturi spirituoase să se pedesească; — la festivitățile militare să se interzică cu totul consumarea de alcool. Ofițerilor să li se permită intrarea în lojele Banilor templieri, și abstinența să fie înregatată ca laudă în descrierea personală a ofițerimii.

Congres internațional. Vineri s'a deschis în Capitolul din Roma congresul internațional de arheologie. La deschidere au vorbit: primarul Nathan al capitalei, directorul de culte italian și directorul dela școala de belle-arte. A răspuns, în numele membrilor din străinătate, delegatul atonian.

Mărimea corpului la europeni. Un cercetător francez a făcut asemănări asupra mărimii corpului la națiunile europene. Istă câteva intereseante date: Cei mai înalți oameni în Europa sunt norvegienii și suedezii; după dâșii urmează scoțienii și englezii. Mărimea lor, în termeni medii, este 1.70 metri. Cei din Irlanda, Danemarca, Belgia și Germania au în termen mediu o înălțime de 167 centimetri; rușii au 166 cm., francezii și românii 164 cm. Mii puțin decât popoarele acestea au ungurii cu 163 cm. și finlandezii 162 cm. Cei mai mici europeni sunt laponii, cari nu sunt mai înalți de 154 cm.

† Ioan Lupeanu, măestrul faur în Fărâv, a decedat Sântăru în 5 Octombrie v. la ceasurile 5 după amiez, în anul al 53-lea al vieții sale. În mormântarea s'a făcut Luni în 7 Octombrie n. 1912. Odănească în pace!

Condamnare. Joi, în 10 Octombrie, s'a terminat în Roma pertractarea procesului *in calza* atentatului comis de anarhistul *Dabba*, care în 14 Martie a tras un foc de revolver asupra regelui Italiei și a rănit pe maiorul Lang. Atentatorul a fost osândit la muncă silnică pe treizeci de ani.

Superstiție. Intr'o comună mică slo-văcească din nordul țării noastre a răposat zilele acestea țărânul Iosif Pitoneak, un bătrân care în ochii sătenilor avea reputația de vrăjitor. Vremea rea din săptămănuile din urmă a pus în mai toată recolta poporașionii sărace din partea locului; ear țărânii erau de părere că năpasta ce a căzut pe capul lor, a produs-o bă-tă-anul Pitoneak. Au pornit îndată la preotul lor și l-au rugat să desgroape mormântul vrăjitorului și să ardă cadavrul. Preotul a încercat să lumineze mintea poporului rătăcit, însă n'a izbutit. În zua următoare s'au adunat în cimitir vreo 150 de femei și bărbați, au săpat mormântul, au scos cadavrul și l-au dus în hotarul satului, unde l-au ars pe rug. Jandarmeria caută după vinovați să-i aresteze.

Să contribuim la fondul ziaristilor români din Ungaria! Orice dar este a se trimite la adresa „Institutului de credit și econ Ardeleană” în Orăștie-Szászváros.

Daunele inundațiilor. Vicecomiții din Caras Severin și Torontal fac adunărilor comunității despre inundațiile întâmplăte în timpul din urmă în Bănat. Revărsările de ape au pricinuit în Torontal o daună de două milioane trei sute de mii coroane. Pagubele mai mare au suferit-o comanele Cebza și Macedonia. În Caras-Severin potopul a pustiit în 61 de comune. Cu deosebire a fost păgubite: Reșița, Caransebeul, Bistra ș. a. Dauna întreagă face peste 730 mii coroane.

Mulțumită. Pentru z'direa sfintei mănăstiri dela „Izvorul Miron” au mai intrat le subsemnatul următoarele daruri benevole și anume: Dela Ilustritatea Sa Dl. Antoniu Moosoryi de Foen din Băi 100 cor. Cuvioșia Sa ieromonahul Macarie Gușca cu a doua colecție 100 cor: Dr. Iosif Popoviciu, profesor, din Clujova 58 cor. 80 fil., din parohia Catina colectat prin preotul George Auraria 14 cor. 4 fil., din Balzești de jos prin preotul Ioan Stăniță 4 cor., din Cristior prin preotul Ioan Perian 6 cor., din Ohaba forgați prin preotul George Megher 8 cor. 20 fil., din Balsa prin preotul Nicolae Todea 24 cor., din Unip colectat preotul Iulian Crănuț la banchetul dat cu ocaziunea sfîntirii bisericei de acolo 15 cor. 82 fil., mult St. D. Dr. Alex. Crăciunescu dela 6 oaspești din Băile Herăuane 80 cor. Primeaspești marimonoșii donat ri cele mai călduroase mulțumiri. Făget, în 25 Sept. 1912. Sebastian Olariu, protopresbiter.

La Reuniunea meseriașilor români si-bieni au fost primiți următorii membri ordinari: Traian Dregomir (originar din Gâr-bava, fiu de econom), sodal oritor, Lăzar Vasile (orig. din Săliște, fiu de cojocar), sodal zugrav de case, Gligorie Pelea (orig. din Ocolodim mare, fiu de econom), sodal faur, Nicodim Tomuș (orig. din Sibiu, fiu de ferestrar), sodal tinichigiu, Stan Petra (orig. din Vale, fiu de oier), Oprea Giurgiu (orig. din Săliște, fiu de faur), Adrian Dan (orig. din Borgo-Prund, fiu de preot, cu 4 el. gim.) și Iie Muntean (orig. din Turnișor, fiu de econom), sodali lăcătuși, Ioan Prie (orig. din Săcel, fiu de econom) și Ioan Tândău, (orig. din Ighiu, fiu de econom), sodali pantofari, Teodor Popa (orig. din Ghișasa inf. fiu de econom), sodal oisnar, Gheșasa inf. fiu de econom), sodal oisnar, Ioan Dimitru (orig. din Sibiu, fiu de econom), sodal stragar și Dumitru Panga (orig. din Turnișor, fiu de econom), sodal măsar, ear între membri ajutători au binevoit a să însorie: Ascaniu Ciganu și Ioan Oșoiu, profesori seminariali, Octavian Fuleș, șef contabil la „Lumina” și Emil Precup, prof. la școala civ. a „Asociației”.

Teatru în Sibiu. Săptămăna aceasta este cea din urmă în stagiunea actuală. Astăzi, Luni, se joacă *După mine* (Andră-moi), dramă în 3 acte de Henri Bernstein; Marți: *Crimă galbenă*, piesă dramatică sen-zațională de L. Brô; Miercuri: *Fata mu-zicanțului*, operetă.

Cărți și reviste.

Transilvania, revista Asociației, nr. V. pe Sept.—Oct. 1912 cuprinde: Convo-carea la adunare a comitatului din Sibiu. Raportul general al comitatului Sibiu. Al „Asociației” pentru literatura română și cultura poporului român” atră adunarea generală convocată în Sibiu la 13 și 14 Octombrie 1912, și numeroase anexe.

Ramuri, revistă literară bilonară din Craiova, a apărut nr. 14 din 1912 cu următorul sumar: D. Tomescu: Clarificarea unei epoci literare. G. Rotici: Aveam în zăua ceea, poezie. I. Dregu: Semnul între-bării. Ioan Sân-Giorgiu: Cântec, poezie. Mihail Eminescu: Alexandru Lăpușneanu, fragment. L. Rebrenu: Cinema. I. Stătescu-Naia: Romantă, poezie. C. Ș. Făgetel: Revistele noastre după vacanță. A. C. Calotescu-Neicu: Crucea dragostei. I. M. Marinescu: Săstrul, poezie. D. Tomescu: Rolul social al studentimii. I. N. Părvulescu: Poveste, poezie. Liviu Marian: Artiști și critici, traducere. Cronică. Abona-mentul 10.50 lei pe an.

Patriarhul Ciril Lucaris, confesiunea Pseudolucariană și urmarile ei. Pagini din istoria bisericii Ortodoxe, de Dr. Vasile Lot-chița, profesor. Caransebeș, 1912. Ed. aut. Tip. Dieu. — O broșură de 25 pp. Preț 50 bani.

Curs pentru învățarea cântărilor bisericești în Orăștie.

Se aduce la cunoștință, că la 20 Octomvrie (2 Noemvrie) a. o. se va deschide cursul pentru învățarea cântărilor bisericești și va ținea 5 luni neîntrerupt, sfârșindu-se la 20 Martie (5 Aprilie n.) 1913. La acest curs se primesc tinerii adulți, cari au absolvat cu succes bun școala elementară și n'au trecut vârsta de 20 ani. Pentru alte informațiuni doritorii an să se adreseze oficialui protopresbiter al gr. or. în Orăștie (Szászváros).

Orăștie, 24 Septembrie 1912.

Vasile Domșa
protopop.

Sorisoni.

III.

Amice!

În scriințarea trecută am zis, că — pentru înființarea unui serviciu sanitar românesc, confesional, în urmare: greco-oriental și greco-catolic — consistoriile să lund-toreze pe preoți a cerceta bolnavii din parohie și a le da sfaturi igienice, iar pe parohiile bogate a angaja câte o infirmieră parohială.

Preoții pot face acest serviciu, de oarece lor nu le lipsesc cunoștințele igienice. Așa cred, că în toate seminariile noastre se propune studiul igienei.

Dar infirmiere cu pregătire specială nu avem. De unde să le luăm? ce să facem?

Tu știi bine, că „Cassa de păstrare din Săliște” are un fond cu menirea, ca să se clădească un spital în Săliște. Realizarea acestui spital este de cea mai mare însem-nătate și ar fi de dorit, ca el să ne intereseze mai mult de cât toate invențiile moderne, de cari talpa țării și a neamului prea puțin folos are.

Un spital sanatoriu în Săliște, trecut în proprietatea de la administrația comunei bisericești de acolo, fie și numai cu 12—24 paturi, și condus de un medic român cu pregătire specială de operator, poate servi totodată și ca școală de infirmiere, Intoc-mai ca Evangelische Krankenpflege-Anstalt din Sibiu.

Institutul evanghelic pentru îngrijirea bolnavilor, ale căru clădiri sunt vecine cu spitalul public, este parohia cea mai impor-tantă a instituțiilor, pe cari biserica să-sească din Sibiu le-a creat pentru îngrijirea săracilor de religiunea evanghelică. El are mențiunea, ca să formeze îngrijitoare de bolnavi (infirmiere) și prin infirmiere califate să îngrijească pe bolnavi bogați și săraci, la casa lor, pe cei dintău pe plată și pe cei din urmă în mod gratuit. Ca eleve se primesc fete ori femei văduve, cari au oarecare pregătire școlară, sunt de-o constituție puternică, nu înclină spre boale (indeosebi spre melancolie), nu sunt mai tinere de 20 și mai bătrâne de 40 ani.

Spitalul din Săliște încă va trebui să aibă și mențiunea aceasta; va primi bolnavi cu plată și fără plată, după cum vor permite mijloacele: dar va susține și o școală de infirmiere, unde medicul conducător va ținea prelegeri corăspunzătoare și elevele vor face praxă în spital sub conducerea acestuia.

Astfel organizat, spitalul din Săliște nu va fi o binefacere numai pentru câteva sate, ci pentru toți Românii din patrie.

Cine a avut ocaziune, cum am avut și am eu, s'a putut convinge, că rolul infirmierelor evanghelice este dublu: umanitar și cultural. Ele nu sunt numai reprezentante ale carității publice, ci sunt totodată și învățătoare ambulante. De odată cu ele intră în casa bolnavului și ordinea, curățenia, alipirea față de biserica care le-a trimis și dragostea către neamul, care astfel știe a se îngrij de semenii ajunși la năcaz.

Și rolul infirmierelor noastre va fi dublu. Școala de infirmiere va trebui să țină cont de aceasta și să pregătească elevele în consecvență.

Ce te arăți neîncrezător? Ori nu suntem noi în stare să facem și astfel de lucruri?

Săliștenii totdeauna s'au știut entusi-asma pentru lucruri bune și frumoase. Ei au avut fericita idee a pune bază unui fond pentru clădirea unui spital. Nu mă îndoiesc de loc, că vor accepta și ideea unei școale pentru infirmiere și vor grăbi înființarea acestei instituțiuni necesare, pentru care li va preamări un neam întreg.

Sibiu, în Iulie 1912. Dr. Beu.

Nr. 689/1912.

(357) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. III **Blăjeni Plaiu**, se eserie concurs cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt cele cuprinse în coala B. despre întregirea venitului preoțesc dela stat.

Petenții au să-și înainteze cererile înscrise în senzul legii în termenul deschis la oficiul protopresbiterial și să se prezinte cu 8 zile mai înainte de alegere în zi de Duminică ori sâmbătoare la biserică pentru a servi, respective cânta și cuvânta.

Brad, la 22 Septemvrie 1912

In conțelegere cu comitetul parohial.

Oficiul protopresbiterial gr. or. român al tractului Zarand.

Vasile Damian
protopresbiter.

Szebenvármegye alispánjától.

Szám: 8188/1912.

(360) 1—1

Pályázati hirdetmény.

Szebenvármegye törvényhatósági bizottságának 398/1912. sz. a. hozott határozata értelmében legelő javításokra munkavezető 1400 K. évi fizetéssel 5 év tartanára elfogadandó mely állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Legelőmesternek 4 K. illetve ellátás esetén 2 k. 40 f. napidija és természetbeli lakás és fuvar esetleg 40 f. Km. pénz vagy II. oszt. vasuti jegy előállítását kiküldetése esetén az érdekelt legelők birtokosait terheti.

Különösen kikötöttek, hogy a pályázók vagy erdőöri szakiskolát vagy vízmesteri iskolát vagy földmívelésiskolát végeztek és legfelebb 40 éves koruknak legyenek, két vagy 3 pályázó ide és vissza utozhatására összesen 60 K. engedélyeztetett.

Pályázni ohaitókat felhívom hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket 1912 évi november hó 17-ig hozzám annál inkább nyújt-sák be mivel a később érkező kérvények ügyeembe nem fognak vétetni.

Nagyszében, 1912 október hó 10 én.

alispán h. **Stroia**
vm. főjegyző.

Szebenvármegye alispánjától.

Szám: 10071/1912.

(359) 1—1

Pályázati hirdetmény.

A Szászsebes r. t. városban létesítendő kórháznál betöltendő másodorvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás javadalmazása évi 1600 kor. fizetés, természetbeli lakás az intézeti épületben fűtéssel, viágítással és teljes ellátással.

A másodorvos köteles a kórházban lakni.

Az állás a kórház megnyitása napján foglalandó el.

Felhívom pályázni szándékozókat, hogy az 1876 évi XIV. tc 63 §-ában előirt kiegészítések, valamint eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeket 1912 évi október hó 25-én hozzám terjesszék be.

Nagyszében, 1912 évi október hó 9 én.

Fabritius
alispán.

(353)

2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școala confesională din **Lelese**, tractul Hunedorii, se publică concurs cu termen de **15 zile** dela data publicării.

Emolumentele împreună cu acest post sunt următoarele:

1. 600 cor. din repartitiune de pe popor, iar 400 cor. s'au cerut dela stat.
2. Cvarțir în natură.
3. Lemne necesare la încălzitul sălii de învățământ și a locuinței învățătorului.

Învățătorul ales va avea pe lângă instrucția elevilor obligați a frecuenta școala de toate zilele, să țină școala de repetițiune și va avea să instruească copii în cântările bisericesti, cântând cu ei sfânta liturgie.

Lelese, 24 Septemvrie 1912.

In numele comitetului parohial.

G. Henția
paroh.

Văzut:

Avram P. Păcurariu
protopresbiter.

La

Librăria arhidiecezană

se află de vânzare

Octoiul-mare

cu litere cirile.

Prețul cor. 25.—.

Redactor responsabil Teodor V. Păcătian

Nr. 401/1912.

(854) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a din **Aciliu**, devenită vacantă prin alegerea preotului Ioan Oțoiu, ca profesor la seminariul „Andreian” se publică concurs cu termen de **30 zile** dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Venitele acestei parohii sunt cele fașionate în coala B. pentru întregirea dotațiunii preoțești dela stat.

Ceice doresc să ocupe postul acesta, sunt îndrumați a și înainta rugărilor lor de concurs înscrise conform §§ lor. 13 din Statutul organic și 32 din Regulamentul pentru parohii nr. 184 congresual din 1909 subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat. În sensul §-lui 33 din acelaș Regulament după prealabila înștiințare a subsemnatului, concurenții se vor putea înfățișa înaintea alegătorilor pentru a cânta, respective a oficia și cuvânta.

Săliște, în 17 Septemvrie 1912.

Oficiul protopopesc gr. or. român din Săliște în înțelegere cu comitetul parohial din Aciliu.

Dr. Ioan Lupas
protopop.

Nr. 910/1912.

(351) 2—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroh de venit vacant prin moartea parohului George Olariu din parohia de clasa III **Lisnău**, (Lisznyó) cu filiile Biefalău, Saciva și Sepsi Măgheruș se eserie concurs cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fașionate în coala B. pentru întregirea ajutorului de stat.

Dela concurenți se pretinde a ști limba maghiară perfect.

Concurenții vor avea a se prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoare în Lisnău prin gara Uzon spre a cânta, cuvânta sau celebra și a-și înainta documentele recerute în timpul arătat subsemnatului în Bereczk, comitatul Háromszék.

Bretcu, 24 Septemvrie 1912.

Oficiul protopresbiterial rom. gr. or. al Treiscaunelor, în conțelegere cu comitetul parohial.

Constantin Dimian
protopresbiter.

Nr. 415/1912 prot.

(355) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a **Saldorf**, protopresbiteratul Mediașului, în urma ordinului Prea Ven. Consistoriu arhidiecezan din 28 August a. c. Nr. 10225 Bis. 1912 se eserie concurs nou cu termen de **30 de zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fașionate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a și înainta cererile concursuale subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul susindicat prezentându-se în vre-o Duminică ori sâmbătoare în biserică pentru a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Mediaș, la 22 Septemvrie 1912.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Romul Mircea
protopop.

Nr. 909/1912.

(356) 2—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroh a parohiei de clasa III **Ozun**, cu filiile Beșinău, Comolău, Eresztevény, Laborfău, Lunca, Réty și Sântion, neconcurend nime nici la al doilea concurs se eserie de nou cu termen de **30 zile** dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fașionate în coala B pentru întregirea ajutorului dela stat.

Dela concurenți se pretinde a ști limba maghiară perfect și a cerceta filiile spre a vedea distanța.

Concurenții vor avea a se prezenta în vre-una din Dumineci sau sâmbători în Ozun, unde e și stațiunea de calea ferată spre a cânta, cuvânta sau celebra, înaintându-și documentele recerute în termenul arătat subsemnatului în Bereczk, comitatul Haromszék.

Bretcu, 24 Septemvrie 1912.

Oficiul protopresbiterial rom. gr. or. al Treiscaunelor în conțelegere cu comitetul parohial.

Constantin Dimian
protopresbiter.

Toamăi au sosit
cele mai aparte — cu mult șic și frumoase

Modele de pălării

de Paris, Londra și Viena.

Ultima noutate!   Prețurile cele mai ieftine!

Reparaturile se eșteptuesc ieftin și prompt.

Salonul de modă Johanna Jekeli

347 3—3

Str. Cîsnădiei Nr. 23. Intrarea în stînga sub poartă.

Subsemnatul am onoare a atrage binevoitoarea atențiune publicului românesc asupra depositului meu de

piane și pianine

asortat cu instrumente din cele mai bune fabrici (**Bösendorfer, Ehrbar, Petrof, Stingl** etc.) cu prețuri de 600—2000 cor. **Armoniuri de școală** dela 200 cor. în sus.

Cu distinsă stimă: **T. Popovici,**
profesor de muzică.

(411) 23—

Sibiu, strada Cîsnădiei Nrul 7.
(Vis-à-vis de hotelul *Impăratul roman*.)

Material nou și ieftin de foc!

În urma scumpirei enorme a lemnului de foc, s'a introdus ca noutate

BRICETTE FULGER

din cărbuni de peatră veritabili. E foarte încălzitor (5003 calorii), desvoaltă o căldură durabilă cu jar; arde fără fum, nu lasă resturi de zgură, nu fumă și nu desvoaltă scrum.

Atât pentru sobele de odăi, cât și pentru cuptoare de orice sistem excelent folosibil.

Prețul per 100 klg. în magazinul meu cor. 6.—, prețul per 100 klg. trimiși acasă în Sibiu cor. 630.

Unicul depozit:

Andreiu Rieger

prăvălie de fier, — Sibiu.

358 1—4

**Toate în lume
se scumpesc!**

pânea, carnea, chiria casei, — numai
păpușii și ghetetele exec. în atelierul lui

VASILIE BAN
la „Cisma mare roșie”

după cum se numește prăvălia lui, se
ieftinesc.

Pentruce? Pentrucă această renumită prăvălie de încălziminte s'a mărit în casa proprie și la fiecare păreche se trage jos chiria. Deaceia el poate lifera ghetete bune și trainice pe lângă prețuri ieftine.

VASILIE BAN

SIBIU, Strada Oanei (Burggasse) Nr. 7.
Casa proprie.

Duminica deschis până la 10 ore ante merid.

Comandele din afară se vor executa
punctuos ca și până acum.

E deajuns a se arăta numărul, s'au a se desemna pe o hârtie talpa piciorului. La caz că nu convin să schimbă cu alții,
eventual să returnează banii.

(221) 42—

